

„Příbytky v domě Otce“

Hošťálková 28. 2. 2021

Písně: 638, 379, 331, píseň P.Hurty, 631

Čtení Písma: Zj.Janovo 21, 1 - 4. 27; 22, 1 - 7

Text kázání: ev. Janovo 14, 2 - 3

Milí bratři a sestry,

Pán Ježíš říká: **„V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo“**, některé překlady překládají: **„Kdyby tomu tak nebylo, říkal bych vám, že vám jdu připravit místo?“** Nemůže být sporu o tom, že Ježíš zde mluví o „nebi“, prostoru pro nás doposud zahaleném tajemstvím, ale místu, kde se dotýkáme věčnosti a máme na ní mít účast - to místo existuje a je pro člověka připraveno. Nikdo nemůže tento text vykládat tak, že nebe možná je a možná také není. Pán Ježíš Kristus je bezvýhradná a absolutní pravda, na jeho ujištění se můžeme spolehnout. Je věčnost a je nebe. A náš Pán si dává záležet na tom, aby to jeho učedníci pochopili. I v době Ježíšově tu byli ti, kteří popírali, že by život měl i po smrti své pokračování - saduceové. A proto Pán Ježíš tímto zvláštním způsobem zdůrazňuje, že věčnost je a že jsou připravená místa. **„Kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to.“**

Připravená místa - to je veliká naděje Kristových učedníků! Jak je těžké hovořit s vážně nemocnými, těšit ty, kteří mají před sebou již jen krátký čas života a toto slovo jim mnoho neříká. A jak jinak můžeme mluvit s těmi, kteří se na tento Ježíšův odkaz **„jdu, abych vám připravil místo“** spolehli. Náš text tedy míří k nebi. Všimněme si slůvka „jdu“. Pán Ježíš je na cestě - jde, cesta k nebi vede přes Golgotu a kříž. V nebi je už všechno připraveno, **„v domě mého Otce je mnoho příbytků“**, ale jde o přístup do nebe, o vstup do něj. A ten se Kristovým učedníkům připraví na Golgotě. - Je zde řeč o nebi, ale zároveň jsme odkazováni k Ježíšovu kříži, k jeho dílu záchrany.

Nebe je připravené místo pro připravené lidi. Rádi bychom možná věděli, kde ono nebe je a jak to tam vypadá. Je přirozené, že nás tyto otázky zajímají, ale potřebujeme být trpěliví. Je právě tak přirozené, že tyto otázky si nemůžeme zodpovědět v rovině našeho myšlení, našich lidských možností a představ. Nebe je prostor pro nás, pokud jsme v těle, nepochopitelný a nedostupný. Často nechápeme věci, které nám říká věda, a ty jsou dostupné alespoň vědcům. Zde však jde o něco, co vybočuje z rámce našeho tělesného poznání i našich možností. Jsme přitahováni k zemi a dovedeme si představit jen to, co jsme už viděli. Kdybychom věděli co je pro nás připraveno v nebi, víc bychom po něm toužili. Dokud člověk neví, že je něco lepšího, spokojí se s tím, co má. Ale Písmo nás vede k tomu, abychom se s pomíjitelností - s tím úzkým obzorem všeho tělesného - nespokojovali. I když stojíme oběma nohama na této zemi, věřme, že náš Pán pro nás - pro člověka - připravil krásnější, dokonalejší místo.

Písmo to vyjadřuje takto: **„Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co člověku ani na mysl nepřišlo, to připravil Bůh těm, kdo ho milují“** (1.Kor 2,9). Ani netušíme,

co je pro nás připraveno, ale můžeme si být jisti, že to, co se jednou před námi otevře bude nade všechno nynější pomýšlení a každou naši představu. Nebude tam chybět nic, co by mohlo náš pokoj, naši radost, naše štěstí učinit plnější. A nebude tam také nic, co by plnou radost, pokoj a štěstí rušilo. Toto místo připravil sám Bůh a je výrazem jeho lásky k člověku. Boží moudrost připravila právě zde - nebo právě tam - něco dokonalejšího, nesrovnatelně krásnějšího. My si můžeme „nebe“ spíše představit podle toho, co v něm nebude, než podle toho, co tam bude. Toto místo je připraveno tak, aby vše, co člověka na zemi činí nesvobodným, nešťastným a neklidným bylo vyloučeno. A tak se můžeme dozvědět, že v nebi nebude:

a) **hřích** - „*Nevstoupí tam, nic nesvatého, ani ten, kdo se rouhá a lže*“ (Zj 21,27). Mysleme na bídu, kterou ve světě způsobil hřích. Jak by se vše změnilo, kdyby nadobro zanikla lež, sobectví, přetvářka, závist, nenávisť... Nic z toho, co nás samotné v naší existenci ponižuje, nic z toho, co nám působí bolest a škodu v onom - Otcem připraveném příbytku - nebude. Bude konec hříchu a proto je také konec

b) **smrti** - „*a smrti již nebude*“ (Zj 21,4). Vítězství Kristovo nad smrtí se projeví v plnosti, smrt zanikne pod jeho mocí a se smrtí navěky zanikne i všechno porušitelné a pomíjitelné.

c) Nebude tam **bolest** - „*ani žalu, ani nářku ani bolesti už nebude*“. Ano, v tom nadcházejícím věčném životě nebude už ani bolesti, nemocí, nebudou tam potřebné nemocnice, tam už neuvidíme zubožená a trpící lidská těla, odpadne všechna obava a strach.

d) Nebude tam ani **zármutek** - „*setře jim Bůh každou slzu z očí*“. Co zármutku jsme už každý prožili! Zármutek nad hrobem našich nejdražších, zármutek ze zklamání, zármutek nad našimi dětmi, zármutek z neúspěchu, nepochopení. Nic z toho v nebi nebude, žádný zármutek nebude kalit radost těch, kteří se dostaví na připravená místa.

e) V nebi nebude ani **noc** - „*noční tam již nebude*“. Odpadne všechna temnota a s ní vše, co by mohlo v temnotě a noci přicházet ke slovu. Nebude nic tajného, skrytého, nebude tam potřeba cokoli skrývat. Bude tam plný jas - ne slunce, ani jiného vesmírného tělesa, sám Beránek Boží bude tím světlem, které bude nebe ozařovat.

Nebude tam tedy ani hřích, ani smrt, ani bolest, ani zármutek, ani noc. Kdosi řekl, že toto vědomí by mělo plnit srdce každého věřícího touhou a steskem po domově, který nám připravil náš nebeský Otec.

Místo je tedy připraveno. **Ale jsme připraveni my?** Nebe je připravené místo pro připravené lidi. Pán Ježíš nemluví k zástupům, když říká: „*Jdu, abych vám připravil místo*“; mluví ke svým učedníkům. To není poselství pro ty, kteří o Kristovo evangelium nestojí. Není to slovo pro ty, kteří na věčnost nemyslí, nepočítají s ní a ani se na ni nepřipravují. Kdy je vlastně čas připravovat se na věčnost? Nikdy nejsme dost mladí a nikdy dost zdraví, abychom nemuseli počítat s odchodem. Zanedbávat přípravu na věčnost je totéž jako usnout na stráži za nepřátelského obležení.

Kdo z nás si troufá být nepřipraven? **Do toho připraveného místa nevejde žádný nepřipravený.** Vzpomeňme na podobenství o královské hostině a pozvaných hostech - přišel tam jeden bez svatebního šatu. Ten člověk byl pozván, měl všechny možnosti, ale přišel nepřipravený. My všichni jsme pozváni! Připraven je ten, kdo zde na zemi přijal královské pozvání, kdo k výzvě evangelia pověděl své ano. Kus cesty k nebi musím absolvovat zde na zemi. Ježíšovo „*jdu*“ ukazuje cestu k nebi, která vede přes Golgotu. Golgota je skutečnost této země vytvořená Boží láskou a této skutečnosti se máme chopit. Evangelium nás zve na Golgotu. Jít do nebe jinudy

možné není, toto je jediná cesta - přes kříž, přes ztotožnění se s obětí Pána Ježíše Krista. Všechny ostatní cesty, kterými bychom chtěli dojít života věčného jsou jen cestami lidskými a žádná z nich k vyhlášenému cíli nevede.

Nedostaneme-li se v tomto životě pod Kristův kříž, nedostaneme se ani do nebeské vlasti - nebude tam pro nás připraveno místo. Náš text nás vede k tomu, abychom výzvu evangelia vzali vážně: „**Čiňte pokání! Věřte evangeliu!**“ (Mk 1,15). Věřte Tomu, který je Pravda i Život. Věřte Tomu, který nám připravil místo na věčnosti. On touží po tom, abychom se na to, co je před námi a k čemu směřujeme připravovali. To není záležitost lidské vypočítavosti. Mohli bychom též říci: Jde o věc pořádku s Bohem. Apoštol Pavel k tomu vyzývá též: „**Smiřte se s Bohem!**“ (2.Kor 5,20). A život věčný - nebe - je důsledkem tohoto smíření, uvedení věcí do pořádku. **Jsme-li my připraveni pro nebe, je nebe připraveno také pro nás.**

Připravovat se pro věčnost ovšem neznamená zanedbávat časnost. Máme zde na zemi své úkoly a povinnosti a máme se osvědčit jako ti, kteří své bližní milují a nechtějí žít sobecky - jen pro sebe a na úkor jiných. V tomto našem životě a jeho způsobu se rozhoduje o naší připravenosti pro věčnost. A právě proto zůstává stále před našima očima ta slavná naděje a jistota Božích dětí. Když se dva mladí lidé chystají na společný život znamená to také určité přípravy. Budou mít svůj vlastní domov? To je důležitá otázka. Když jej nemají vyhlídky nejsou nejlepší. Žít pět, deset i více let a nemít vlastní domov, jak to bude vypadat? A směřovat nepřipraven k věčnosti?

Nebe je připravené místo pro připravené lidi. Pán Bůh to své, skrze svého Syna Ježíše Krista, již učinil. Je to vyjádřeno naším textem: „**Jdu, abych vám připravil místo.**“ On ze své strany udělal vše co udělat měl a mohl. Zde jde o řeč Boží k nám. Jak odpovíme? Ať také naší odpovědí je to, co Ježíši Kristu pověděli učedníci: „**Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi Kristus, Syn Boha živého**“ (Jan 6,68).

Amen.